

Kontakt til familie

Anbragte børn føler sig generelt set tæt knyttet til deres familie - også selvom familien har været årsagen til anbringelsen. Børn på døgninstitutioner og opholdssteder har oftere en tættere tilknytning til deres familie end børn anbragt i plejefamilie¹. Den fortsatte relation og kontakten til familien har derfor betydning for trivslen blandt børn anbragt på døgninstitutioner og opholdssteder.

I dette kapitel belyser vi følgende to emner i forhold børnenes relation til familien:

- Oplever børn på døgninstitutioner og opholdssteder, at de får hjælp til at holde kontakten med deres familier?
- Hvordan påvirker forældrenes holdning til anbringelsen barnets trivsel?

SAMMENFATNING AF RESULTATER OM KONTAKT TIL FAMILIE

I kapitlet fremgår det, på baggrund af Trivselsundersøgelsen, at børn anbragt på døgninstitutioner, i mindre grad end børn på opholdssteder, oplever, at få hjælp til at holde kontakten med deres familie. Da børnene i interviewene giver udtryk for, at de finder det positivt, at få hjælp til at opretholde kontakten til familien, har døgninstitutioner en udfordring i forhold til at sikre, at børnene får tilstrækkelig hjælp til at holde kontakten.

Derudover fremgår det af interview med medarbejdere på døgninstitutioner og opholdssteder, at forældrenes opbakning til anbringelsen har betydning for samarbejdet med medarbejderne på anbringelsesstedet. Undersøgelsen viser, at dette har direkte betydning for børnenes trivsel under anbringelsen.

**HJÆLP TIL AT
HOLDE KONTAKT
MED FAMILIE
OPLEVES
POSITIVT**

BØRN PÅ OPHOLDSSTEDER FÅR I HØJERE GRAD HJÆLP TIL AT HOLDE KONTAKT TIL FAMILIE

Kontakt til familien har positiv indvirkning på barnets trivsel, da kontakten er en stabiliserende faktor i barnets tilværelse.

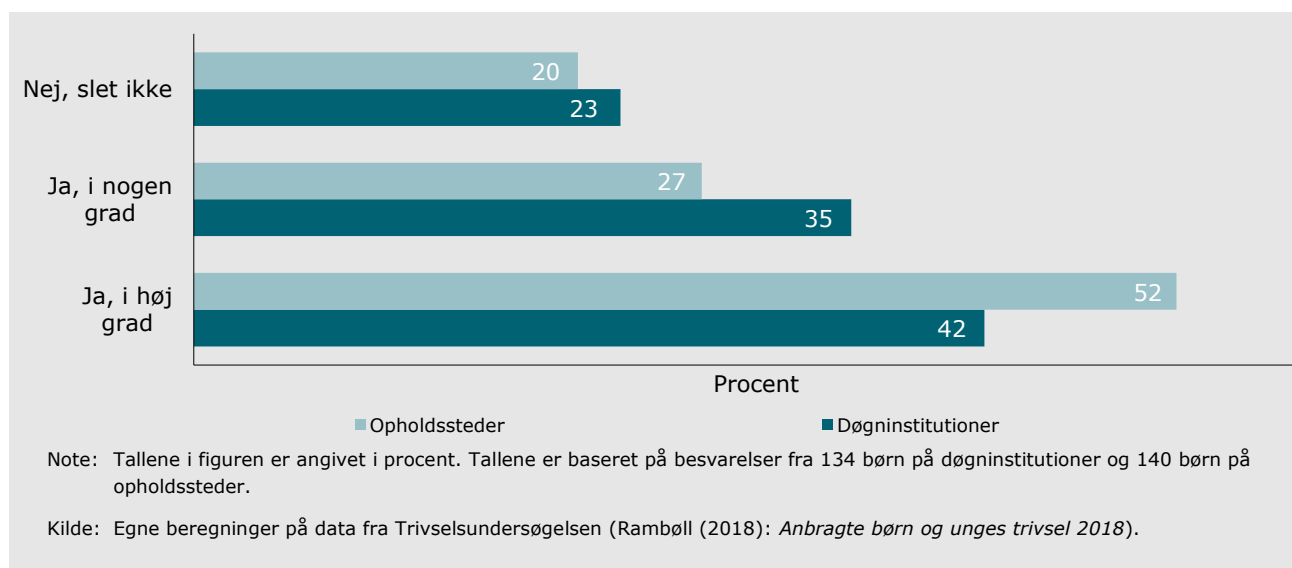
¹ SFI (2017): *Anbragte børn og unges trivsel 2016*.

Det er derfor relevant at se på, hvorvidt børnene på opholdssteder og døgninstitutioner oplever at få hjælp til at holde kontakten til familien, da det kan have indvirkning på deres trivsel.

Af interviewene med børnene fremgår det, at de får hjælp af medarbejdere til at huske at ringe til deres familie, hjælp til at have samtaler med deres familier og hjælp til transport, når de skal mødes med deres familie.

I figur 4.1 fremgår det imidlertid, at børn anbragt på opholdssteder, i højere grad end børn anbragt på døgninstitutioner, oplever, at de får hjælp til at holde kontakten til deres familie. 52 procent af børn anbragt på opholdssteder oplever, at de i høj grad får hjælp, mens det blandt børn på døgninstitutioner kun gør sig gældende for 42 procent.

FIGUR 0.1 'HJÆLPER DIT ANBRINGELSESTED DIG I FORHOLD TIL AT HOLDE KONTAKTEN TIL DIN FAMILIE?'

Børnene giver udtryk for, at de oplever det som positivt, når de voksne hjælper dem med at holde kontakten til familien. Et barn fortæller, at han oplever det som opbakning, når de voksne på stedet hjælper ham med at gennemføre telefonsamtaler:

"Det er meget rart at vide, at de voksne hjælper. Så ved man, at der er nogle, der støtter op omkring én." (Barn, 15 år, opholdssted)

Der er dog flere børn der beskriver, at de synes, at der er for mange restriktioner i forhold til, hvordan og hvornår de må kontakte deres familie. Flere børn fortæller, at de ikke har

kendskab til baggrunden for restriktionerne. De oplever det som negativt, hvis ikke de må kontakte deres forældre efter behov, og det er noget, som påvirker deres humør:

"Jeg ringer kl. 17.30, og skal være færdig kl. 18. Det kunne nogle gange være rart at snakke lidt mere. Det er de voksne, der har bestemt, hvornår jeg kan ringe. Jeg kan ikke ringe på andre dage, så skal jeg vente på at det bliver min ringedag." (Barn, 11 år, døgninstitution)

"Det har engang været sådan, at jeg talte med dem hver dag. Jeg har bare tænkt på, at jeg rigtig gerne vil ringe, og så har jeg engang, en onsdag spurgt om jeg kunne ringe hjem til mine forældre. Så sagde de voksne, at jeg godt lige kunne vente til torsdag. Det ville jeg ønske, jeg selv kunne bestemme." (Barn, 11 år, døgninstitution)

Børnene på opholdssteder og døgninstitutioner giver udtryk for, at kontakten til deres forældre har betydning for, hvordan de har det. Hjælp til at tage kontakt til forældre, og fleksibilitet i forhold til hvordan og hvornår det gøres, bliver beskrevet som positivt.

FORÆLDRENES OPBAKNING TIL ANBRINGELSEN ER NØGLEN TIL BARNETS TRIVSEL

Interviewene med medarbejderne på anbringelsesstederne peger på, at det er vanskeligt at skabe trivsel for de anbragte børn, når barnets forældre ikke støtter op om anbringelsen. Forældrene til disse børn har modstand mod anbringelsen og er ofte ikke lige så dialog søgende, som hvis barnet er frivilligt anbragt.

Der kan være flere årsager til, at samarbejdet med forældrene kan være svært. Eksempelvis kan samarbejdet være vanskeligt, hvis forældrene ikke har en erkendelse af årsagerne til, at barnet er anbragt eller ikke er enige i, at en anbringelse er nødvendig. Samarbejdet kan også hæmmes af, at forældrene kan have svært ved at forstå situationen og de oplysninger de får fra anbringelsesstedet og kommunen i forbindelse med deres barns sag. En medarbejder fortæller, at opbakningen fra familien er afgørende for at opnå succes med anbringelsen:

"Familien er tit og ofte – hvis der er omsorg, og der ikke er overgreb – nøglen til at det her barn, kan opnå succes med at være anbragt her. Fordi hvis mor siger, at det er okay for dig, det er et godt sted at være, du kommer til at lære noget, så er barnet allerede halvt igennem." (Medarbejder, døgninstitution)

**FORÆLDRES
MODSTAND MOD
ANBRINGELSE ER
EN BARRIERE FOR
TRIVSLEN**

Derfor er samarbejdet og relationen mellem anbringelsessted og forældre vigtigt for at sikre børnenes trivsel på anbringelsesstedet.